

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. 332

din 23.12.2013

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 289-XV
din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate
temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale**

Publicat : 14.02.2014 în Monitorul Oficial Nr. 35-41 art Nr : 75 Data intrării în vigoare : 01.04.2014

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 168–170, art. 773), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În textul legii, abrevierea „C.E.M.V.” se substituie cu abrevierea „CNDDCM”, iar cuvintele „invaliditate” și „handicap” se substituie cu cuvântul „dizabilitate”.

2. La articolul 1 alineatul (2), după cuvântul „maternitatea” se introduc cuvintele „, creșterea copilului”.

3. Articolul 2:

alineatul (4) se completează în final cu textul: „În cazul persoanelor angajate în baza contractului individual de muncă pe durată determinată, dreptul la prestații încetează la data încetării contractului, cu excepția dreptului la indemnizație de maternitate și indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă survenită în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale.”

articolul se completează cu alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

„(4¹) Dreptul persoanei asigurate la indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) se stabilește dacă aceasta confirmă, prin declarație pe propria răspundere, pierderea, la toate unitățile în care desfășoară activități, a venitului asigurat pentru întreaga perioadă a concediului medical.”

4. Articolul 4:

alineatul (2) se abrogă;

la alineatul (21), literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) primele cinci zile calendaristice de incapacitate temporară de muncă se plătesc din mijloacele angajatorului, însă nu mai mult de 15 zile cumulative pe parcursul unui an calendaristic în cazul mai multor perioade de incapacitate temporară de muncă. În cazul șomerilor, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se plătește din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat din prima zi;

b) începînd cu a șasea zi calendaristică de incapacitate temporară de muncă, iar în cazul mai multor perioade de incapacitate temporară de muncă – începînd cu prima zi după expirarea celor 15 zile cumulative plătite din mijloacele angajatorului, indemnizația se plătește din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat.”

5. La articolul 5 alineatul (1) litera b), cuvîntul „prestație” se substituie cu cuvîntul „indemnizație”.

6. Articolul 6:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Asigurații care au un stagiu total de cotizare de pînă la 3 ani beneficiază de dreptul la prestații de asigurări sociale dacă confirmă un stagiu de cotizare de cel puțin 9 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei producerii riscului asigurat sau datei nașterii copilului în cazul riscului asigurat creșterea copilului.”

la alineatul (3), după cuvintele „beneficiază de” se introduc cuvintele „dreptul la”;

la alineatul (4), cuvintele “sau a bursei” se exclud;

articolul se completează cu alineatele (6), (7) și (8) cu următorul cuprins:

„(6) Femeile asigurate au dreptul la indemnizație de maternitate indiferent de durata stagiului de cotizare.

(7) Soția aflată la întreținerea soțului asigurat beneficiază de dreptul la indemnizație de maternitate în cazul în care soțul confirmă un stagiu de cotizare specificat la alin. (1), (2) sau (3). În cazul înregistrării căsătoriei după producerea riscului asigurat (concediul de maternitate), dreptul la indemnizație se stabilește pentru perioada de la data înregistrării căsătoriei pînă la data expirării concediului de maternitate.

(8) Persoanele care au beneficiat sau beneficiază de prestații de asigurări sociale pe teritoriul altui stat nu pot beneficia, în condițiile prezentei legi, de indemnizație pentru același risc asigurat și pentru aceeași perioadă.”

7. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Articolul 7. Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale

(1) Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care au fost calculate contribuții individuale de asigurări sociale.

(2) Baza de calcul al indemnizației de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. f) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului, venit din care au fost calculate contribuții individuale de asigurări sociale. Lunile calendaristice ale concediului prenatal se substituie cu același număr de luni calendaristice imediat premergătoare perioadei incluse în calcul.

(3) Venitul asigurat pentru lunile incluse în calcul la determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale nu poate depăși plafonul venitului din care se calculează contribuțiile individuale de asigurări sociale stabilit prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul respectiv. În cazul în care în calcul se include anul calendaristic incomplet, venitul asigurat se plafonează reieșind din numărul de luni în care s-a calculat venitul asigurat.

(4) Venitul mediu lunar asigurat se determină prin împărțirea la 12 a venitului asigurat realizat la toate unitățile în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat.

(5) În cazul lipsei integrale a venitului asigurat la toate unitățile în unele și aceleași luni calendaristice din perioada celor 12 luni calendaristice incluse în calcul la determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor din motiv de concediu medical, concediu de maternitate, concediu pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea

vârstei de 3 ani, șomaj cu drept de ajutor de șomaj, aceste luni se includ în calcul cu venit lunar asigurat în cuantumul unui salariu tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, în cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real în vigoare la data producerii riscului asigurat, la locul de muncă de bază al asiguratului. Această prevedere nu se aplică în cazul lipsei integrale a venitului asigurat la toate unitățile în unele și aceleași luni calendaristice din perioada celor 12 luni calendaristice incluse în calcul la determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor din alte motive decât cele menționate sau din motivele menționate combinate cu alte motive.

(6) În cazul în care asiguratul a activat în perioada premergătoare lunii producerii riscului asigurat mai puțin de 12 luni calendaristice, aceleași luni calendaristice lipsă la toate unitățile de până la angajare se includ în calcul cu venit lunar asigurat în cuantumul unui salariu tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, în cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real în vigoare la data producerii riscului asigurat, la locul de muncă de bază al asiguratului.

(7) În cazul în care asiguratul, în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, nu are realizat venit asigurat la nicio unitate din motiv de concediu medical, concediu de maternitate, concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, șomaj cu drept de ajutor de șomaj, baza de calcul al indemnizației o constituie cuantumul unui salariu tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real în vigoare la data producerii riscului asigurat, la locul de muncă de bază al asiguratului.

(8) La determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale, lunile calendaristice în care nu s-a realizat venit asigurat din motiv de concediu medical, concediu de maternitate, concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, șomaj cu drept de ajutor de șomaj se includ în calcul în modul prevăzut la alin. (5), (6) și (7) numai la unitatea în care asiguratul își desfășoară activitatea de bază. Unitatea în care asiguratul își desfășoară activitatea de bază se consideră unitatea unde se păstrează carnetul de muncă al asiguratului.

(9) Prevederile alin. (4)–(8), (11) și (12) se aplică la determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor și în cazul în care asiguratul activează la o singură unitate.

(10) Lunile din perioada de 12 luni calendaristice premergătoare producerii riscului asigurat în care venitul asigurat lipsește din alte motive decât cele menționate la alin. (5) nu se exclud din calcul.

(11) În cazul în care asiguratul, în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, nu are realizat venit asigurat la nicio unitate din alte motive decât concediul medical, concediul de maternitate, concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, șomajul cu drept de ajutor de șomaj, indemnizația de asigurări sociale nu se acordă.

(12) Baza de calcul al indemnizației de maternitate pentru femeile asigurate care nu se încadrează în niciuna dintre condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1), (2) și (3) din prezenta lege o constituie cuantumul unui salariu tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real în vigoare la data producerii riscului asigurat, la locul de muncă de bază al femeii asigurate.

(13) Baza de calcul al indemnizației de maternitate acordate soților aflate la întreținerea soților asigurați o constituie venitul mediu lunar asigurat al soțului, determinat în condițiile prezentului articol.

(14) Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) și d) și art. 15 alin. (1) lit. a) pentru șomeri o constituie cuantumul lunar al ajutorului de șomaj în vigoare la data producerii riscului asigurat.

(15) Venitul asigurat se include în calcul în lunile pentru care a fost calculat.

(16) Indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) se calculează și se plătesc pentru zile calendaristice. Venitul asigurat pentru o zi calendaristică se determină prin împărțirea venitului mediu lunar asigurat, calculat în conformitate cu prevederile prezentului articol, la numărul de zile calendaristice din luna pentru care se plătește indemnizația.

(17) Indemnizațiile de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d), f) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a), stabilite în conformitate cu prezenta lege, nu se recalculează, cu excepția cazurilor legate de modificarea legislației privind modul de salarizare.”

8. Articolul 9:

la alineatul (2), textul „Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității” se substituie cu textul „Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă”;

articolul se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Pentru cazurile neîntrerupte de incapacitate temporară de muncă, cu trecere dintr-un an calendaristic în altul, calculul zilelor se efectuează pentru toată perioada, începând cu prima zi de incapacitate temporară de muncă.”

9. La articolul 10, alineatul (1) se completează în final cu textul: „În cazul în care măsurile de tratament și reabilitare nu s-au soldat cu ameliorarea stării de sănătate, boala sau trauma are o evoluție îndelungată și/sau au apărut semne de dizabilitate cu pierderea capacității de muncă, trimiterea bolnavului la expertizare se efectuează indiferent de durata concediului medical.”

10. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Articolul 12. Dreptul la indemnizații de asigurări sociale în anumite situații

(1) Indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) și d) și art. 15 alin. (1) lit. a) se acordă și în cazul în care incapacitatea temporară de muncă a survenit în timpul concediului de odihnă anual. Concediul se prelungește cu durata incapacității temporare de muncă ce a decurs în interiorul său.

(2) Nu se acordă indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediu neplătit la locul de muncă de bază, pentru perioada suspendării contractului individual de muncă și altor contracte în vederea executării de lucrări sau prestării de servicii.

(3) Nu se acordă indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) în perioada în care asiguratul se află în concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani. Norma dată nu se aplică persoanelor care își reiau activitatea în condițiile timpului de muncă parțial, cu retribuirea muncii în proporție de până la 0,5 din salariul de funcție/tarifitar stabilit conform sistemului tarifar de salarizare ori în mărimea salariului cuvenit pentru timpul efectiv lucrat în limitele a 0,5 din durata programului de muncă în cazul salarizării conform sistemelor netarifare, la fiecare dintre unități.”

11. Articolul 14:

în denumirea articolului și la alineatul (3), cuvântul „Prestația” se substituie cu cuvântul „Indemnizația”; articolul se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Indemnizația pentru carantină nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediul neplătit, în concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani și pentru perioada suspendării contractului individual de muncă. Norma dată nu se aplică persoanelor care își reiau activitatea în condițiile timpului de muncă parțial, cu retribuirea muncii în proporție de până la 0,5 din salariul de funcție/tarifitar stabilit conform sistemului tarifar de salarizare ori în mărimea salariului cuvenit pentru timpul efectiv lucrat în limitele a 0,5 din durata programului de muncă în cazul salarizării conform sistemelor netarifare, la fiecare dintre unități.”

12. Articolul 16:

la alineatul (1), după cuvântul „somerele” se introduc cuvintele „care s-au aflat la evidență în instituțiile medico-sanitare din Republica Moldova.”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Indemnizația de maternitate se acordă integral la a 30-a săptămână de sarcină, pe o perioadă de 126 de zile calendaristice, iar în cazul nașterilor complicate ori al nașterii a doi sau mai mulți copii – de 140 de zile calendaristice. În cazul sarcinilor cu 3 și mai mulți feți, indemnizația de maternitate se acordă pe o perioadă majorată cu 42 de zile calendaristice pentru concediul prenatal și cu 14 zile calendaristice pentru concediul

postnatal.”

articolul se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) În sensul prezentului articol, se consideră că soția se află la întreținerea soțului asigurat dacă pe parcursul a 9 luni consecutive premergătoare lunii acordării concediului de maternitate nu a fost încadrată în niciuna dintre situațiile prevăzute la art. 4 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale sau dacă și-a pierdut statutul de asigurat în această perioadă din motive ce nu i se pot imputa (art. 86, alin. (1), lit. b), c), d), f), x) și y) din Codul muncii), fapt confirmat prin carnetul de muncă și prin declarația scrisă pe propria răspundere că nu este persoană asigurată.”

13. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 18.** Indemnizația pentru creșterea copilului

(1) Asiguratul care se află în concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani la toate unitățile în care desfășoară activități are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului de la data acordării concediului și până la vârsta de 3 ani a copilului. În cazul în care data acordării concediului pentru îngrijirea copilului diferă de la o unitate la alta, indemnizația se stabilește începând de la data ultimei acordări a concediului.

(2) De indemnizație lunară pentru creșterea copilului beneficiază, la cerere, opțional: unul dintre părinți, bunelul, bunica, o altă rudă care se ocupă nemijlocit de îngrijirea copilului, precum și tutorele, dacă sînt persoane asigurate și îndeplinesc condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art. 6 alin. (1), (2) sau (3).

(3) În cazul în care beneficiarul de indemnizație pentru creșterea copilului își reia activitatea înainte de expirarea concediului pentru îngrijirea copilului sau se angajează la o altă unitate, indemnizația stabilită se suspendă și se stabilește uneia dintre persoanele prevăzute la alin. (2), dacă întrunește condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1), (2) sau (3).

(4) În cazul în care mama sau tata (beneficiar de indemnizație) își reia activitatea în condițiile timpului de muncă parțial, cu retribuirea muncii în proporție de până la 0,5 din salariu de funcție/tarifar stabilit conform sistemului tarifar de salarizare ori în mărimea salariului convenit pentru timpul efectiv lucrat în limitele a 0,5 din durata programului de muncă în cazul salarizării conform sistemelor netarifare de salarizare, la fiecare dintre unități, indemnizația nu se suspendă.

(5) În cazul copiilor gemeni sau în cazul mai multor copii în vîrstă de pînă la 3 ani, de dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului beneficiază, la cerere, opțional: concomitent ambii părinți sau concomitent două persoane asigurate menționate la alin. (2). Fiecare asigurat beneficiază de dreptul la indemnizație/ indemnizații pentru copil/copiii de care îngrijește nemijlocit. Pentru unul și același copil se stabilește o singură indemnizație.

(6) Cuantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie 30% din baza de calcul stabilită la art. 7, dar nu mai puțin de 400 de lei pentru fiecare copil.”

14. Articolul 19:

la alineatul (1), cifra „7” se substituie cu cifrele „10”, iar după cuvintele „iar în cazul copilului” se introduc cuvintele „care suferă de maladie oncologică și al copilului”;

articolul se completează cu alineatele (11) și (12) cu următorul cuprins:

„(11) Dreptul la indemnizație se acordă, opțional, unuia dintre părinți: mamei sau tatălui. În cazul în care nici mama, nici tata, din motive întemeiate, confirmate documentar, nu pot îngriji copilul bolnav în vîrstă de pînă la 10 ani, copilul care suferă de maladie oncologică în vîrstă de pînă la 16 ani sau copilul cu dizabilitate în vîrstă de pînă la 16 ani, indemnizația se acordă altor persoane asigurate, opțional: tutorelui, altui membru de familie, bunicului, bunicii.

(12) Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediul anual (de bază sau suplimentar), în concediul neplătit, în concediul pentru îngrijirea acestui copil pînă la împlinirea vârstei de 3 ani și pentru perioada suspendării contractului individual de muncă.”

15. La articolul 20, alineatul (1) se completează în final cu cuvintele „, dar nu mai mult de 60 de zile cumulative într-un an calendaristic pentru fiecare copil”.

16. Articolul 21:

la alineatul (1), cuvintele „soțul supraviețuitor” se substituie cu cuvintele „soțul/soția supraviețuitor/supraviețuitoare”;

la alineatul (2), cuvintele „care s-a aflat la întreținerea sa și” se exclud;

la alineatul (3) litera a), cuvântul „soțul” se substituie cu cuvintele „soțul/soția”.

17. La articolul 23, după cuvintele „indemnizațiile de asigurări sociale” se introduce textul „prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d), f) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a)”.

18. La articolul 27, alineatul (1) se completează în final cu textul „, iar ajutorul de deces – din ziua următoare zilei de deces. Indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani solicitată după 12 luni de la data nașterii copilului se stabilește retroactiv, dar nu mai mult decât pentru 12 luni premergătoare datei solicitării, dacă solicitarea a avut loc până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.”

19. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

„Articolul 29. Stingerea dreptului la indemnizație

pentru incapacitate temporară de muncă

(1) Asiguratul nu este în drept să primească indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă în cazul în care:

- a) își cauzează premeditat daune sănătății;
- b) și-a pierdut capacitatea de muncă în urma comiterii unei crime;
- c) a urmat tratament forțat, conform hotărârii judecătorești, cu excepția persoanelor cu dizabilități mintale;
- d) se află în detenție sau în proces de expertizare medico-legală;
- e) neglijează serviciile medicale sau de reabilitare care îi stau la dispoziție;
- f) prezintă acte false;
- g) certificatul de concediu medical a fost anulat în modul stabilit de Ministerul Sănătății;
- h) se deplasează peste hotarele țării în perioada aflării în concediul medical, cu excepția deplasării cu scop de tratament.

(2) Modul de restituire a sumelor plătite necuvenit se stabilește de Guvern.”

20. La articolul 30, după sintagma „Inspekția financiară” se introduce sintagma „, Inspectoratul de Stat al Muncii”.

Art. II. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 aprilie 2014, cu excepția art. 18 alin. (6) din Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, care intră în vigoare la 1 ianuarie 2014.

(2) În cazul în care dreptul la indemnizația lunară pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani a apărut până la data intrării în vigoare a prezentei legi, iar cererea pentru stabilirea indemnizației a fost depusă după această dată, indemnizația se stabilește în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(3) Guvernul, în termen de 3 luni de la publicarea prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Igor CORMAN

Nr. 332. Chișinău, 23 decembrie 2013.